

Милашевич. - М., 1995. - 128с.

2. Крутій К. Л. Пріоритетні напрями роботи дошкільної освіти на 2011–2012 навчальний рік: методичний аспект. Випуск десятий/ К.Л. Крутій, 2011 – 250 с.

3. Лобанова Е.А. Дошкільна педагогіка: навчально-методичний посібник / Е. А. Лобанова. - Балашов: Миколаїв, 2005. - 76 с.

4. Л.П.Тарасова Л.П. Дитячий сад. Книга для завідувачів//під ред. Л.П.Тарасової. М., 1982 р

СУЧАСНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЛЮДИНИ»

***Н.О. Гранько
м. Полтава, Україна***

Толерантність є нормою сучасного цивілізованого світу.

Основні аспекти розуміння толерантності відображені у Декларації принципів толерантності:

"1.1.Толерантність означає повагу, прийняття і правильне розуміння багатого різноманіття культур нашого світу, наших форм самовираження і способів проявів людської індивідуальності..."

1.2.Толерантність – це не поступка, поблажливність або потурання. Толерантність – це насамперед активне ставлення, що формується на основі визнання універсальних прав і основних свобод людини... толерантність повинні виявляти окремі люди, групи, держави.

1.3. Толерантність – це поняття, що означає відмову від догматизму, від абсолютизації істини і утверджує норми, встановлені в міжнародних правових актах у галузі прав людини...

1.4. Вияв толерантності, який співзвучний повазі прав людини, не означає терплячого ставлення до соціальної несправедливості, відмови від своїх або поступки чужим переконанням..."

Толерантність – як відношення у соціальному просторі – може існувати між різними за природою сторонами. Фахівці виділяють два основних види відношення толерантності залежно від сторін – це толерантне ставлення людини до іншої людини, а також ставлення людини до позиції іншої людини.

Толерантність – повага, сприйняття та розуміння різноманіття культур світу, форм самовираження та самовиявлення людської особистості. Формуванню толерантності сприяють знання, відкритість, спілкування та свобода думки, совісті й переконань. Толерантність - це єдність у різноманітті. Для того, щоб досягти успіху у власному житті, не витрачати сил на конфлікти, кожному доцільно сформувати у собі толерантність як рису характеру. Для цього необхідно:

- бути готовими до того, що всі люди різні – не кращі й гірші, а просто різні;
- навчитися сприймати людей такими, якими вони є, не намагаючись змінити в них те, що нам не подобається;
- цінувати в кожній людині особистість і поважати її думки, почуття, переконання незалежно від того, чи збігаються вони з нашими;
- зберігати «власне обличчя», знайти себе і за будь-яких обставин залишатися собою.

Толерантність – не тільки моральний обов'язок, а й політична та правова потреба. Це не поступка, поблажливність чи потурання, а передусім, активна позиція, що формується на основі визнання універсальних прав та основних свобод людини. (Ст.1 Декларації принципів толерантності).

Для української мови поняття "толерантність" відносно нове і однозначного тлумачення поки що не має. Для того, щоб краще зрозуміти походження цього слова

пропонується невеликий лінгвістичний екскурс:

- tolerancia (іспан.) – здатність визнавати відмінність від власних ідей чи помисли;
- tolerance (франц.) – ставлення, під час якого людина визнає, що інші можуть думати чи діяти інакше, ніж вона сама;
- tolerance (англ.) – готовність бути терплячим;
- kuan gong (китайська) – дозволяти, приймати, бути по відношенню до інших милосердним;
- tasamul' (араб.) – прощення, милосердя, м'якість, терпіння, чуйне ставлення до інших;
- терпіння – здатність стійко, без нарікань витримувати фізичні або моральні страждання, життєві злигодні тощо. Уміння довго та спокійно витримувати щось нудне, неприємне, небажане тощо.

Толерантність означає доброзичливе та терпиме ставлення людини до людини. Основою толерантності є відкритість думки та спілкування, особиста свобода індивіда та поцінування прав та свобод людини. Толерантність означає активну позицію людини, а не пасивно-терпиме ставлення до навколишніх подій, тобто толерантна людина не повинна бути терпима до всього, наприклад до порушення прав людини чи маніпуляцій та спекуляцій. Те що порушує загальнолюдську мораль не повинно сприйматись толерантно. Толерантність є доволі тонкою категорією, якої безумовно потрібно дотримуватись, оскільки вона визначає моральний, суспільний і демократичний розвиток суспільства.

Формуванню толерантності сприяють знання, відкритість, спілкування та свобода думки, совісті й переконань.

ТЕАТРАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ МІЖНАЦІОНАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В ПРОЦЕСІ ПОЗНАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*М.Б. Грибинюк
м. Луганськ, Україна*

Формування культури міжнаціонального спілкування у студентської молоді в різних вищих навчальних закладах має загальні й специфічні тенденції.

Театр – джерело естетичного почуття, пробудження творчого хисту, інтересу до творчості. Він, звичайно, впливає на свідомість і почуття людей сильніше, ніж книга, живопис, музика. Це насамперед пояснюється самою природою сценічного мистецтва.

У багатьох зарубіжних вищих педагогічних навчальних закладах давно впроваджено такі дисципліни, як «Драма» або «Театр». Представники психологічної науки цих країн вважають, що заняття театром, крім всього іншого, виконують роль «терапії душі». Театр створює оптимальні умови для співтворчості юних глядачів, тому що виявляється в найбільш приємній для них формі – грі. У цьому незаперечною є перевага театру у формуванні культури міжнаціонального спілкування студентів.

Драматизація навчальних предметів психолого-педагогічного і спеціального циклів має своє продовження в позанавчальній роботі – у роботі театру-студії. Наприклад, театр-студія факультету іноземних мов ЛНУ імені Тараса Шевченка включає у свій репертуар п'єси відомих вітчизняних і зарубіжних драматургів різних епох: М.Кропивницького, А.Чехова, К.Чапека. Неменший досвід у студії в театралізації навчального (лінгвістичного знання) – це спектаклі за п'єсами Ф.Кривіна «Королівство від А до Я», «Друзі пізнаються в біді» й ін. У традиціях студії – постановки навчальних п'єс, написаних викладачами і студентами факультету, як-от: «Суд над займенником». Творча робота, яка передбачає залучення студентів різних національностей, має високий результат: студенти відкривали в собі нові творчі здібності, пізнавали самі й показували іншим новий світ знань, а головне – формували в собі навички спілкування з іншими культурами та студентами інших націй.